

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/164/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114207307
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2114207307.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibianou Ťažiarovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Prievozská 6/A, Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanému: F. U., narodený XX. X. XXXX, bytom K. X., K., za účasti vedľajšieho účastníka: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBIŤOV, Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpený: JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, Dobrovičova 13, Bratislava, o zaplatenie 1518,49 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh zamietá.

II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

III. Vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 14. 3. 2013 domáha voči žalovanému zaplatenia sumy 1518,49 eur, úroku z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 1518,49 eur od 7. 12. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania, titulom Zmluvy č. A6403383 zo dňa 16. 7. 2012 a Zmluvy č. A4917217 zo dňa 24. 2. 2010, v sume 569,49 eur za hovorné a v sume 591 eur + 358 eur náhrady škody.

Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že uzavrel so žalovaným Zmluvu č. A6403383 zo dňa 16. 7. 2012 a Zmluvy č. A4917217 zo dňa 24. 2. 2010, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv žalobca vypožičal žalovanému 2 ks SIM karty, ktoré umožňujú žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. Žalobca sa domáha náhrady škody vo výške 949 eur, ktorá pozostáva zo sumy 591 eur, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón Apple iPhone 4S 16 GB Black a zo sumy 358 eur, ktorá vznikla žalobcovi za odpredané telekomunikačné zariadenie Huawei MediaPad. Škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období 2012/07-2012/09 vo výške 569,49 eur. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 22. 11. 2012 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a výšku zmluvnej pokuty, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 7. 12. 2012.

Dňa 30. 12. 2014 oznámil vedľajší účastník svoj vstup do konania na strana žalovaného.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením sa obsahom spisového materiálu najmä návrhom zo dňa 19. 2. 2014, zmluvou č. A6403383 zo dňa 16. 7. 2012, zmluvou č.

A4917217 zo dňa 24. 2. 2010, faktúrami na čl. 21 - 27, s obsahom celého spisového materiálu, keď zistil nasledovný skutkový stav a pojednával a rozhodol v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Žalovaný uviedol, že návrh navrhuje zamietnuť. Zmluvu o pripojení zo dňa 24. 2. 2010 uzavrel a podpísal, išlo o internet. Dodatok k zmluve o pripojení č A4917217 nepodpísal, nepodpísal zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A6403383 zo dňa 16. 7. 2012 v znení dodatku zo dňa 16. 7. 2012. V tom období mu boli odcudzené doklady, podal trestné oznámenie. Potom ako mu občiansky preukaz zmizol mu bol vrátený, keď ho našiel taxikár v aute. Žalobcom nebol ohľadom faktúr kontaktovaný, neboli mu doručené faktúry ani písomnosti. Občiansky preukaz bol použitý aj na uzavretie iných zmlúv.

Zo zmluvy o pripojení č. A6403383 zo dňa 16. 7. 2012 v spojení s dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 17. 6. 2012 vyplýva, že žalovaný požiadal o poskytovanie telekomunikačných služieb zo strany žalobcu - účastnícky program 3G Paušál 500, zároveň mu bola pridelená SIM karta, telefónne číslo XXXXXXXXXXXX. Dodatkom k Zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 17. 6. 2012 sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť zľavu zo spotrebiteľskej ceny akciového mobilného telefónneho prístroja typu Apple iPhone 4S 16GB Black a zároveň sa žalobca zaviazal prediť a odovzdať žalovanému zakúpený mobilný telefónny prístroj za kúpnu cenu 29 euro. Žalovaný sa zaviazal po dobu 24 mesiacov zotrvať vo vzťahu k žalobcovi, platiť cenu služieb v súlade so všeobecnými podmienkami, nedať svojim konaním žiaden podnet, aby pred uplynutím doby 24 mesiacov bol žalobca nútený skončiť platnosť zmluvy alebo dodatku k nej z dôvodu zavinenia žalovaného pre nesplnenie alebo porušenie niektorých zo zmluvných povinností, ku ktorým sa žalovaný zaviazal, prípadne porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu, v prípade ukončenia zmluvy pred uplynutím 24 mesiacov zo strany žalobcu sa žalovaný zaviazal zaplatiť zmluvnú pokutu 591 eur.

Zo zmluvy o pripojení č. A4917217 zo dňa 24. 2. 2010 vyplýva, že žalovaný požiadal o poskytovanie telekomunikačných služieb zo strany žalobcu - účastnícky program Internet na doma, zároveň mu bola pridelená SIM karta, telefónne číslo XXXXXXXXXXXX, typ telefónu Huawei B260 Flybox 3G Router. Dodatkom k zmluve o pripojení č. A4917217 zo dňa 15. 7. 2012 sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť účastnícky program Internet na doma Exkluzív a poskytnúť zľavu zo spotrebiteľskej ceny akciového mobilného telefónneho prístroja typu Huawei MediaPad a zároveň sa žalobca zaviazal prediť a odovzdať žalovanému zakúpený mobilný telefónny prístroj za kúpnu cenu 1 euro. Žalovaný sa zaviazal po dobu 24 mesiacov zotrvať vo vzťahu k žalobcovi, platiť cenu služieb v súlade so všeobecnými podmienkami, nedať svojim konaním žiaden podnet, aby pred uplynutím doby 24 mesiacov bol žalobca nútený skončiť platnosť zmluvy alebo dodatku k nej z dôvodu zavinenia žalovaného pre nesplnenie alebo porušenie niektorých zo zmluvných povinností, ku ktorým sa žalovaný zaviazal, prípadne porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu, v prípade ukončenia zmluvy pred uplynutím 24 mesiacov zo strany žalobcu sa žalovaný zaviazal zaplatiť zmluvnú pokutu 358 eur.

Z faktúry č. 5171386989 zo dňa 22. 7. 2012 vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanému sumu 145,50 eur so splatnosťou 5. 8. 2012 za obdobie 16. 7. 2012 - 16. 8. 2012 (telefónne číslo XXXXXXXXXXXX).

Z faktúry č. 5171380374 zo dňa 22. 7. 2012 vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanému sumu 58 eur so splatnosťou 5. 8. 2012 za obdobie 17. 7. 2012 - 16. 8. 2012 (telefónne číslo XXXXXXXXXXXX).

Z faktúry č. 5174857227 zo dňa 22. 8. 2012 vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanému sumu 49,99 eur so splatnosťou 5. 9. 2012 za obdobie 17. 8. 2012 - 16. 9. 2012 (telefónne číslo XXXXXXXXXXXX).

Z faktúry č. 5174766100 zo dňa 22. 8. 2012 vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanému sumu 1,33 eur so splatnosťou 5. 9. 2012 za upomienku.

Z faktúry č. 5174864224 zo dňa 22. 8. 2012 vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanému sumu 306,71 eur so splatnosťou 5. 9. 2012 za obdobie 16. 8. 2012 - 16. 9. 2012 (telefónne číslo XXXXXXXXXXXX).

Z faktúry č. 5178362061 zo dňa 22. 9. 2012 vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanému sumu 3,98 eur so splatnosťou 6. 10. 2012 za obdobie 17. 9. 2012 - 16. 10. 2012 (telefónne číslo XXXXXXXXXXXX).

Z faktúry č. 5178369189 zo dňa 22. 9. 2012 vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanému sumu 3,98 eur so splatnosťou 6. 10. 2012 za obdobie 17. 9. 2012 - 16. 10. 2012 (telefónne číslo XXXXXXXXXXXX).

Z pokusu o pokonávku zo dňa 22. 11. 2012 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 569,49 eur za poskytnuté telekomunikačné služby a zmluvnú pokutu/náhradu škody v sume 949 eur v lehote do 28. 11. 2013.

Zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 19. 9. 2012 vyplýva, že žalovaný na OR PZ v Trnave podal trestné oznámenie na neznámeho páchatela, ktorý mu v čase od 15. 7. 2012 do 18. 7. 2012 ukradol peňaženku, v ktorej mal doklady: občiansky preukaz (Q.). V stredu 18. 7. 2012 mu nejaký taxikár podal peňaženku aj s dokladmi, ktoré našiel v aute.

Uznesením č. k. 8C/164/2014-63 zo dňa 29. 7. 2015 súd pribral do konania F. F. A., znalca z odboru písmoznalectvo, odvetvie ručné písmo, za účelom zistenia či žalovaný podpísal Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. 6403383 zo dňa 16. 7. 2012, Dodatok k zmluve zo dňa 16. 7. 2012, Dodatok k zmluve zo dňa 15. 7. 2012.

Podaním doručeným súdu dňa 31. 8. 2015 oznámil znalec, že na písmoznalecké skúmanie sa zásadne predkladajú originály sporných materiálov.

Dňa 29. 12. 2015 oznámil žalobca, že originálmi zmlúv už nevie predložiť.

Podaním doručeným súdu dňa 20. 1. 2016 oznámil znalec súdu, že na základe doručeným kópií sporných písomností nemôže znaleckým skúmaním vylúčiť technické sfalšovanie, resp. nie je možné určiť, či podpisy na pôvodnom origináli vznikli podpísaním, alebo boli na písomnosť prenesené pomocou technických prostriedkov. Na základe predloženého sporného materiálu nie je možné vypracovať znalecký posudok.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa ustanovenia § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone. Podľa ustanovenia § 588 Občianskeho zákonníka z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné, ods. 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ods. 4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané, ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie, ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zák. č. 351/2011 Z.z.“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 12 písm. b) zák. č. 351/2011 Z. z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Na základe vykonaného dokazovania súd v súlade s návrhom žalobcu a k nemu predložených príloh posudzoval uplatnený nárok žalobcu ako nárok na zaplatenie dohodnutej ceny poskytnutých služieb z právneho vzťahu účastníkov založeného na základe uzavretia zmluvy o pripojení podľa cit. ustanovenia § 43 ods.12 cit. zákona č. 351/2011 Z. z., s predmetom poskytovania odplatných elektronických

komunikačných služieb (verejných telekomunikačných služieb), definovaných v cit. zákone a v zmluvách o pripojení, keď žalobca tvrdí, že účastníci uzavreli kúpnu zmluvu, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca tvrdí, že si svoju zmluvnú povinnosť splnil, poskytol žalovanému telekomunikačné služby, ktorých úhradu si uplatnil v súlade so zmluvou zo dňa 16. 7. 2012 a v dodatku zo dňa 15. 7. 2012 a všeobecnými obchodnými podmienkami a predloženými faktúrami. Podľa tvrdenia žalobu si žalovaný si však povinnosť uhradiť faktúry žalobcovi za poskytnuté služby poskytované v súlade s predmetnými zmluvami nespĺnil v lehote splatnosti jednotlivých faktúr, ktorými mu boli účtované mesačné poplatky za užívanie služieb v mobilnej sieti žalobcu, keď žalobca vyzval žalovaného aj po lehote splatnosti faktúr pokusom o pokonávku na úhradu nesplatených faktúr v lehote do 22. 11. 2012. Súd má za to, že žalobca však v konaní nepreukázal, že účastníci konania uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb A6403383 zo dňa 16. 7. 2012 a ani Dodatok k zmluve zo dňa 16. 7. 2012, ani Dodatok k zmluve o pripojení č. A4917217 zo dňa 15. 7. 2012, keď žalovaný poprel, že predmetnú zmluvu a dva dodatky podpísal. Žalobca zároveň nepreukázal, že žalovanému poskytol služby v zmysle predmetných zmlúv, za ktoré si účtoval ceny za hovorné v sume 569,45 eur v zmysle predložených faktúr. Žalovaný na podporu svojho tvrdenia, predložil Zápisnicu zo dňa 19. 9. 2012, v zmysle ktorej podal trestné oznámenie na neznámeho páchatela, ktorý mu v čase od 15. 7. 2012 do 18. 7. 2012 ukradol peňaženku s občianskym preukazom Q.. Z predloženým sporných zmlúv vyplýva, že obsahujú označenie občianskeho preukazu žalovaného, o ktorom podal žalovaný trestné oznámenie na neznámeho páchatela v zmysle nižšie uvedeného, pričom uviedol obdobie od 15. 7. 2012 do 18. 7. 2012, v ktorom mal podľa tvrdenia žalobcu s ním uzavrieť sporné zmluvy. Súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie za účelom zistenia, či žalovaný Zmluvu o poskytovaní verejných služieb zo dňa 16. 7. 2012 v znení dodatku zo dňa 16. 7. 2012 a dodatku zo dňa 15. 7. 2012 (k zmluve o pripojení zo dňa 24. 2. 2010), podpísal, avšak ustanovený znalec súdu oznámil, že nie je možné vypracovať znalecký posudok bez predloženia originálu sporných písomností. Napriek povinnosti žalobcu na preukázanie dôvodnosti podaného žalobného návrhu, predložením originálov písomných zmlúv, si túto povinnosť žalobcu nespĺnil ani za základe opakovanej výzvy, keď oznámil súdu, že predmetnými zmluvami už nedisponuje.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, ods. 3 ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Podľa ustanovenia § 127 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak závisí rozhodnutie od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, ustanoví súd po vypočutí účastníkov znalca. Súd znalca vyslúchne; znalcovi môže tiež uložiť, aby posudok vypracoval písomne. Ak je ustanovených niekoľko znalcov, môžu podať spoločný posudok. Namiesto výsluchu znalca môže sa súd v odôvodnených prípadoch uspokojiť s písomným posudkom znalca.

Podľa ustanovenia § 132 Občianskeho súdneho poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Dôkaznému konaniu je vlastné jeho založenie (o. i.) aj na koncepcii dôkazného bremena a jeho plávania (presúvania medzi jednotlivými stranami vedeného sporu), čo v praxi znamená nielen to, že každý účastník má dôkazné bremeno na preukázanie vlastných tvrdení, ale i to, že skutočnosti tvrdené len jednou stranou sporu druhej stačí popierať a takto popreté skutočnosti rozhodne nemožno považovať za preukázané a do tretice tiež to, že úspešné unesenie dôkazného bremena jednou stranou sporu síce vedie k presunu takéhoto bremena na stranu druhú, záver o unesení dôkazného bremena je však možným ako vo vzťahu k parciálnym (čiastkovým) tvrdeniam, tak i vo vzťahu k celkovej verzii predostieranej tou-ktorou stranou sporu a len takto zadefinované komplexné unesenie dôkazného bremena môže byť podkladom pre stotožnenie sa s tým, ako veci podáva jedna strana sporu.

Súd má za to, že skutočnosť, znaleckým dokazovaním, jeho nemožnosťou, nebola preukázaná žalovaným tvrdená skutočnosť o tom, že sporné zmluvy nepodpísal nemôže byť na jeho ťarchu, keď nemožnosť vykonať znalecké dokazovanie je treba pripísať na ťarchu žalobcovi, ktorý nepredložil

originály sporných zmlúv, keďže nimi nedisponuje, pričom žalovaný predmetné zmluvy nemá k dispozícii, keďže ich nepodpísal.

Súd nepovažoval za dôvodnú požiadavku žalobcu na zaplateniu celej žalovanej sumy 1518,49 eur (569,49 + 949), keď neunesol dôkazné bremeno ohľadom ním tvrdenej požiadavky na zaplatenie žalovanej sumy. Ďalej súd poukazuje na to, že obdobie, za ktoré si žalobca uplatnil sumu 569,49 eur za hovorné sa týka obdobia od 16. 7. 2012 do 16. 10. 2012 t.j. obdobia v zmysle Zmluvy zo dňa 16. 7. 2012 v znení dodatku zo dňa 16. 7. 2012 a dodatku zo dňa 15. 7. 2012. Okrem uvedeného dôvodu súd považoval za nedôvodnú a nepreukázanú požiadavku za zaplatenie sumy 1,33 eur v zmysle faktúry zo dňa 22. 9. 2012, keď súdu nebol v tomto konaní predložený jediný dôkaz o tom, že by poplatok za upomienku v uvedenej výške boli medzi účastníkmi v zmluve výslovne dohodnuté (k tomu súd poukazuje na poučenie žalobcu v konaní podľa § 120 ods. 4 O.s.p.). Čo sa týka poplatku za upomienku, nebolo súdu preukázané ani len vystavenie upomienky (nieto jej doručenie žalovanému), žalobca nepreukázal skutočné výdavky na upomienku, na ktoré by mu mohol vzniknúť nárok. Ďalej súdu nebol predložený žiaden cenník obsahujúci uvedené poplatky. Ďalej nepovažoval návrh za dôvodný v sume 2 x 3,98 eur v zmysle faktúr zo dňa 22. 9. 2012, keď súdu nebol v tomto konaní predložený jediný dôkaz o tom, že by takýto poplatok z uvedeného dôvodu a v uvedenej výške bol medzi účastníkmi v zmluve výslovne dohodnutý (k tomu súd poukazuje na poučenie žalobcu v konaní podľa § 120 ods. 4 O.s.p.). Treba poukázať na to, že samotné odpojenie je nepochybne určitým nástrojom žalobcu ako dosiahnuť bez súdneho konania úhradu dlžných záväzkov žalovanou, resp. zabrániť poskytovaniu mu ďalších služieb do úhrady záväzkov, ktoré sú už po splatnosti. Odpojenie je teda výlučne nástrojom určitej ochrany samotného žalobcu, nie službou v prospech žalovaného.

Zvyšná časť žalovanej sumy 949 eur (591 eur + 358 eur) predstavuje náhradu škody 591 eur ako rozdiel ceny poskytnutého mobilného telefónu v sume 620 eur ako predajnej ceny a ceny akciovej 29 euro. V zmysle Zmluvy zo dňa 16. 7. 2012 v znení dodatku k zmluve zo dňa 16. 7. 2012, v zmluve bola dohodnutá kúpna cena mobilného telefónu 29 eur. Súd považoval požiadavku žalobcu na zaplatenie náhrady škody 591 eur aj z tohto dôvodu za nedôvodnú a aj v tejto časti návrhu vrátane príslušenstva nevyhovel. Náhrada škody v sume 358 eur predstavuje rozdiel ceny poskytnutého zariadenia v sume 358 eur ako predajnej ceny a ceny akciovej 1 euro. V zmysle Dodatku k zmluve zo dňa 15. 7. 2012 bola dohodnutá kúpna cena prístroja 1 euro. Súd považoval požiadavku žalobcu na zaplatenie náhrady škody 358 eur aj z tohto dôvodu za nedôvodnú a aj v tejto časti návrhu vrátane príslušenstva nevyhovel. Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Z rozhodovacej činnosti súdu mu je známe, že žalobca potom ako sú mu zamietané žalobné návrhy, v ktorým sa domáha zaplatenia zmluvnej pokuty, z dôvodu, že predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť, vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút, je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú, už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty ale domáha sa ako aj v tomto konaní náhrady škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. V prejednávanej veci je tento rozdiel 591 eur + 358 eur, a zaplatenie ktorého sa odôvodňuje vznikom škody vzniknutej porušením povinnosti žalovaného. Žalobca poukázal na čl. 1 bod 1.3. Dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 16. 7. 2012 a zo dňa 15. 7. 2012 podľa ktorého - Účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov

uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Zo skutkového vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody vyplýva, že zaplata škody sa domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 OZ je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, 4. zavinenie.

Vo veci nebolo zo strany žalobcu preukázané už splnenie predpokladu uvedeného a to protiprávneho úkonu vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby, žalobca nepreukázal, že žalovaný v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov. Súd má za to, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v Článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len VP), ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa článku 4 bodu 4.1 VP platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

VP ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa Článku 2 VP (Zmluva o pripojení. Aktivácia Služieb) bodu 2.1 - spoločnosť Orange Slovensko poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe.

Podľa Článku 2 bodu 2.6 VP - zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania obidvoma zmluvnými stranami na tlačive spoločnosti Orange.

Podľa ustanovenia § 40 ods.2 Občianskeho zákonníka - písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V prejednávanej veci žalobca písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal. K platnému ukončeniu zmluvy so žalovaným preukázané nebolo a teda žalovaný svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnil (na tom nič nemení, že vo faktúre je účtovaný poplatok za odpojenie, pretože odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy), čím nie je daný predpoklad protiprávneho úkonu.

Podľa ustanovenia § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedeľňuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedenie veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou MT a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany žalovaného predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu tento predáva MT za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz žalobcom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou MT, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu žalovaného ale výsledkom zmluvného konsenzu

medzi žalobcom a žalovaným. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za MT obdržal dojednanú kúpnu cenu. S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nespĺnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania žalovaného v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon ale kúpna zmluva so žalovaným s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Na základe zisteného a skutkové stavu a v súlade s citovanými zákonnými ustanovenia súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vzhľadom na to, že súd považoval návrh za nedôvodný v časti žalovanej istiny z dôvodu hospodárnosti sa ďalej v konaní nezaoberal dôvodnosťou požadovaného úroku z omeškania, ani výškou úroku z omeškania, ani dňom vzniku omeškania.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania žalovaného rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a vo veci plne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadnu náhradu trov konania neuplatnil.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa ustanovenia § 24 Občianskeho súdneho poriadku účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa ustanovenia § 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval v konaní na strane úspešného žalovaného, rozhodol súd podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., keď vedľajšiemu účastníkovi nepriznal voči neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania.

Pokiaľ ide o samotné právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, súd je toho názoru, že prípadný nárok vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania nie je oprávnený, nakoľko do konania síce vstúpil a súd s ním ak konal, avšak vo veci ani potom ako mu bol doručený žalobný návrh dňa 30. 3. 2015 sa k veci nevyjadril a ani sa nezúčastnil pojednávaniu vo veci, teda nepodporoval žalovaného na strane, ktorého vystupoval. Náhradu trov konania si ani neuplatnil. Vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania súd nepovažoval za účelný a teda ani právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v tomto konaní nebolo účelné a hospodárne, keď právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonal žiadne úkony smerujúce k ochrane práv žalovaného v tomto konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.